

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 6. Therapeutæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](http://urn.nbn.de/hbz:466:1-66002)

Sæculum I. primis Macedoniæ stirpibus ortos, a Pto-
A. C. 54. lomæis illuc translatos, magna Ægyptio-

Strabo l. 7. rum multitudine habitabatur, supersticio-
p. 791. ne in antiquos ritus tam obstinata; ut in

Cic. 5. Tu sc. suis corporibus gravissima tormenta to-
lerare, satius haberent, quam pati, ut
quidquam mali Ibidi, Aspidi, Feli, vel
Crocodilo, quæ animalia apud ipsos
sacra erant, inferretur. Judæorum quo-
que, & exterorum ex omni Regione in-
gens numerus Alexandriæ domicilium fi-
xerant, quos non solum ex Syria, Lybia,
Cilicia, Æthiopia, Arabia, sed etiam ex
Bactria, Scythia, Persia, & Indiis lucelli
spes attraxerat. S. Marcus ibi numero-
sissimam Ecclesiam congregavit, cuius
potiorem partem ex Judæis constitisse,
præsertim Therapeutis credibile est.

§. VI.

Therapeutæ. Philo de vita contemplativa.

Therapeutæ Græce vocabantur, qui vi-
tæ contemplativæ dediti erant; seu
quod animarum suarum curam gererent;
seu quod servirent Deo; vox enim *The-
rapevin* utrumque significat. Hoc vitæ
genus non consuetudine, aut aliorum
persuasione, sed libera electione suscipie-
bant; bonis suis parentum, vel amico-
rum

rum usui relictis, solum etiam vertebant; in diversas orbis partes divisi, plurimi tamen in Ægypto, & Alexandriæ vicinis degebant; unde, alios fuisse ab Eſſenis, dignoscitur, quibus in ſola Palæſtina degentibus, vita erat magis activa. Præcipuum Therapeutarum habitaculum erat *ibid.* 892.

in loco commodo, & sanitati corporum conducente prope lacum Meris dictum, quo ex omni Regione mittebantur. Ruri in remotis hortis manentes, urbium fugiebant frequentiam; domos struxerant separatas, ſed non multum diſſitas, ut ſilencio ſimul & ſuæ ſecuritati conſulerent, ſicque fures arcerent, & in ſocietate vi- verent, tanta quidem paupertate, ut in eorum domibus, præter tectum, quod a cœli injuriis protegeret, nihil inveni- retur. Singulis erat oratorium, *ſemne- ion*, aut *Monasterion* dictum, meditatio- ni, cantui, piis exercitiis destinatum.

Temperantiam virtutum reliquarum *pag. 894.* funda- mentum æſtimabant, non ante ſolis occaſum cibum, aut potum ſumere ſoliti. Diem integrum ſtudio lectionis, noctem ſolum curæ corporis dabant. Erant qui ſemel poſt tres, alii poſt ſex dies reficiebantur. Viſtus quotidianus ſolus panis, quem delicatores ſale, & hyſſopo condiebant. Aqua ſitim levabat. Viſtus ſimplex, hieme pallium groſſius, *pag. 900.* aſtate tunica leviōr, aut linteum. Su-

N 3 per

Sæculum I.

A.C.

Sæculum I. per omnia jactantiam fugiebant, mendicantes
A. C. 54. cii filiam.

Bis de die orabant, mane scilicet, &
pag. 893. vespere; reliquo intervallo lectioni, &
meditationi vacabant. Perlectis Sectæ sua
auctorum scriptis eorum vestigiis inhæ-
rentes in libris sacris incessanter allego-
rias investigabant. Compositione canti-
corum, & hymnorum diversi metri, &
cantus occupabantur. Cum nihil nisi
Deum cogitarent, etiam dormientibus
pia somnia occurrabant. Diebus Sabbati
congregabantur in communi oratorio,
quod murus duorum vel trium cubito-
rum altitudine dividebat, ut mulieres
extra virorum conspectum instructionem
audirent. Omnes sedebant ordine æta-
tis, occultatas manus, dexteram quidem
pectoris, & lævam paulo inferius apposi-
tas tenentes. Senior in conventu, &
doctior, in medium progressus, perora-
bat. Aspectus ejus lenis, vox modesta,
discursus inornatus quidem, sed solidus.
Magno silentio auscultabant cœteri, aut
si quod assensus signum darent, id oculo-
rum, aut capitis annutu siebat.

pag. 899.

Festum præcipuum die quinquagesimo
post septem septimanas, id est, Die Pen-
tecostes celebrabant; indicio ab eo, cui
id muneris incumbebat, facto, vestes al-
bas induiti conveniebant, jugiter in lætitia
oraturi, & manducaturi. Stantes mo-

deste

deste in ordine suo, levatis oculis, manibusque in cœlum, Deum rogabant, ut solemnitatem acceptam haberet. Fæminæ quoque admittebantur, sed non nisi Virgines, & pleræque proiectæ ætatis; haec ad sinistram, viri ad dextram colloabantur. Post orationem mattis junceis accumbebant, cubito innixi. Nec ibi ordo ætatis, sed receptionis attendebatur. Tantum vero silentium, ut nemo fortius spiritum trahere auderet. Interim eorum aliquis propositam ex S. Scriptura quæstionem explicabat, methodo plana, ut facilius doctrina inculcaretur. Auditores loquenti intendebant, & signo capitis, vel oculorum, vel gestu, num percepissent, aut dubitarent, indicabant. Explicatio autem erat allegorica, nam sensum allegoricum Scripturæ animam, litteram vero corpus esse æstimabant.

Facto dicendi fine omnes applaudabant. Tum, qui dixerat, surgens, canticum quoddam vetus, vel si quod composuisset, novum cantabat, pacate auscultantibus omnibus, & in fine viris, fæminisque respondentibus. Finito cantico famuli inferebant mensas, nempe adolescentes selecti, non ut in prophanis concubiis succincti, sed dependentibus tunicis. Nihil præter viatum ordinarium ponebatur, scilicet panem fermentatum, sal, & hyssopum. Nullus præter frigidam

N 4 potus,

Sæculum I.

A. C. 54.

Sæculum I.
A. C. 54.

Therapeutæ.

potus, & solum seniorum infirmissimis tepida ferebatur. Sublatis mensis triduum medio in choros divisi, virorum unum, fæminarum alterum, quos ille vel illa inter eos honoratior, & cantus peritior ducebant, nunc simul omnes, nunc alternatim quasi in extasi rapti varia cantica in Laudes Dei cantabant, gestu, & saltu affectum materiæ congruum sequente. Tum in unum commixti exultationem Judæorum post transitum maris rubri imitabantur. Vocis virilis gravitas mulieris acuminis juncta, non ingratam auribus symphoniam formabat.

Hoc modo tota nocte, quæ festum præcedebat, exacta, mane magis excitati videbantur, quam cum convenissent. Versa ad orientem facie, cum auroram conspexissent, elevatis in cœlum manibus felicem a Deo diem rogabant, eosque veritatem doceret, daretque spiritum capiendæ veritatis capacem. His unusquisque domum redibat, diurna exercitia repetiturus. Tales erant Judæi, Therapeutæ dicti, juxta Philonem, qui Alexandriæ paucis annis, priusquam S. Marcus ibi fundaret Christianorum Ecclesiam, vixit.

Cass. II. Sive vero Therapeutæ fidem JESU
Inst. c. 5. Christi suscepint, vel secus, indubita-
coll. XVIII. tum tamen est, S. Marci tempore plures
c. 5. Christianorum vitae perfectioris studio
vici-

vicina Alexandriæ rura petiisse, ibique
fuis inclusos habitaculis de die orationi,
Scripturarum meditationi, & operi ma-
num intentos, tandem post solis occa-
sum cibum sumpsisse. S. Marcus hujus *Eus. II. hist.*
Ecclesiæ, aliarumque in Ægypto, & vici. c. 24. *Hier.*
nis Regionibus fundator, & Rector obiit *de script.*
anno Neronis octavo, JESU Christi sexage. A. C. 62.
simo secundo. In Episcopatu successit *Eus. chron.*
Anianus vir pius, & in cunctis admirabi- an. 63.
lis, qui hanc Ecclesiam viginti duobus
annis rexit.

Sæculum I.
A. C. 54.

§. VII.

Epistola ad Hebræos.

Circa id temporis S. Paulus Roma ad
Hebræos scripsisse creditur. Eccle- Conc. Carth.
siæ traditione habemus, ipsius hanc esse III. c. 47.
epistolam. Sensus quidem, & doctrinæ Orig. apud
summa cum aliis concordat, stilus vero, *Eus. VI. hist.*
ab ejus sublimitate, & vigore remittens, c. 25.
nobis, sicut & antiquorum quibusdam, *Hier. ep. 129.*
causam suspicandi præbet, singula verba ad Dard.
a S. Paulo non dictata, sed ejusdem jussu *Eus. III.*
a quodam Discipulorum, puta SS. Luca, *hist. c. 3.*
Clemente, aut Barnaba scriptam, & a Id. *VI. hist.*
Paulo lectam, fuisse consignatam; vel cer- cap. 14. ex
te Syriace a S. Paulo conceptam, a quo- Clem. Alex.
dam Discipulorum in Græcum transposi-
tam. Magna dictionis conformitas in
Actis Apostolorum, a S. Luca conscriptis,

N 5 &